

शारीर आत्मा प्राज्ञेनात्मनान्वाह्य उत्सर्जयति ॥ ४२ ॥ तद्यथा राजानमायत्तम् ।
 उग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्योऽन्नैः पनिरावसथैः प्रतिकल्पन्तेऽयमायात्ययमागहती-
 त्येव ह्रिवंविदः सर्वाणि भूतानि प्रतिकल्पन्तऽइदं ब्रह्मायातीदमागहतीति
 ॥ ४३ ॥ तद्यथा राजानं प्रयियासत्तम् । उग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्य उपसमायत्ये-
 व ह्रिवंविदः सर्वे प्राणा उपसमायन्ति यत्रैतदूर्ध्वीकृता भवति ॥ ४४ ॥ ब्राह्म-
 णम् ॥ १ [७. १.] ॥

स यत्राय ह शारीर आत्माबल्यं नीत्य । संमोहमिव न्येत्यथैनमेते प्राणा अ-
 भिसमायन्ति स एतास्तेजोमात्राः समभ्यादुदानो हृदयमेवान्ववक्रामति ॥ १ ॥ स
 यत्रैष चक्षुषः । पुरुषः पराङ् पर्यावर्ततेऽथादृष्टो भवत्येकीभवति न पश्यती-
 त्याङ्गरेकीभवति न जिघ्रतीत्याङ्गरेकीभवति न रसयतीत्याङ्गरेकीभवति न वद-
 तीत्याङ्गरेकीभवति न शृणोतीत्याङ्गरेकीभवति न मनुतऽइत्याङ्गरेकीभवति न
 स्पृशतीत्याङ्गरेकीभवति न विज्ञानातीत्याङ्गः ॥ २ ॥ तस्य ह्रितस्य । हृदयस्याग्रं
 प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैष आत्मा निष्क्रामति चक्षुष्टो वा मूर्ध्नी वान्येभ्यो वा
 शरीरदेशेभ्यस्तनुत्क्रामन्तं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामन्तः सर्वे प्राणा अनू-
 त्क्रामन्ति संज्ञानमेवान्ववक्रामति स एष ज्ञः सविज्ञानो भवति तं विद्याकर्मणी
 समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च ॥ ३ ॥ तद्यथा तृणजलायुका । तृणस्यान्तं गत्वात्मानमु-
 पसङ्कृत्येवमेवायं पुरुष इदं शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वात्मानमुपसङ्कुरुति
 ॥ ४ ॥ तद्यथा पेशस्कारी । पेशसो मात्रामपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरं हृषं
 तनुतऽएवमेवायं पुरुष इदं शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वा अन्यन्नवतरं हृषं त-
 नुते पित्र्यं वा गान्धर्वं वा ब्राह्मं वा प्राजापत्यं वा दैवं वा मानुषं वान्येभ्यो वा
 भूतेभ्यः ॥ ५ ॥ स वाऽअयमात्मा । ब्रह्म विज्ञानमयो मनोमयो वाङ्मयः प्राणमय-
 श्चक्षुर्मयः श्रोत्रमय आकाशमयो वायुमयस्तेजोमय आपोमयः पृथिवीमयः क्रोधम-